

af, om der havde været direkte kontakt mellem PET og Dan Lynges eller ej. Og det kunne man jo nemt afklare – hvad var det egentlig, spørgeren ville? – ved at ringe og spørge. Eller også så kunne man i hvert fald i svaret have afgrænset og tydeligt skrevet, at det her var kun et begrænset svar, og der faktisk var yderligere oplysninger, som man så bare ikke ønskede at videregive.

Det er jo også det, som fremgår af det notat, som Folketingets Lovsekretariat udarbejdede i 2004 til baggrund for det samråd, som Retsudvalget havde med ministeren på det tidspunkt om denne her sag, hvor der er gennemgået en lang række tidligere sager om undersøgelseskommissioner og udvalg osv., der har været gennem tiden, og hvor det fremgår gang på gang, at såvel undersøgelseskommissioner som Folketinget har kritiseret svar fra ministre, hvis det ikke tydeligt har været angivet, at de kun gav delvise besvarelser.

Ordstyreren:

Lige et par praktiske ting. Der er nogen, der har spurt, om det er en ny socialdemokrat, der har sat sig der. Det er altså fra pressen, og nu har vi altså ikke flyttet ham, så nu lader vi ham sidde, ikke?

Det var det ene. Så er der jo omdelt – skal jeg lige gøre opmærksom på – et notat om ministres oplysningspligt, som Line Barfod har taget med i sit spørgsmål. Der må vi jo så minde om, at dels er der jo altså nogle regler om oplysningspligt, men her er vi undergivet princippet om, at man ikke er forpligtet til selvinkriminering. Det går jeg ud fra at vi er enige om. Jeg kunne ikke lige finde det i stikordsregisteret, men det er i hvert fald et princip, vi er enige om vi ikke presser ministeren til.

Det er måske lige så praktisk, hvis ministeren bestræber sig på, at vi kan høre, hvornår det er opfattelsen af de generelle regler, ministeren eventuelt svarer på, og hvornår det er, ministeren har lyst til at svare på spørgsmål omkring Søren Søndergaards brokkerier, ikke? Værsgo.

Justitsministeren:

Jamen, jeg kan starte med at sige til det generelle først – til Line – at, altså det er en helt fast praksis for os, at vi besvarer de spørgsmål, der kommer fra Folketinget, men vi ringer altså ikke til spørgeren og begynder at tage en diskussion

af: Hvad mener du med dit spørgsmål? Jeg vil sige, at med det antal spørgsmål, der bliver besvaret af mig hvert år, så ville der skulle ansættes en del flere mennesker i Justitsministeriet, hvis spørgeren skulle kontaktes, for at man lige skulle finde ud af, hvad baggrunden for svaret var. Vi svarer på de spørgsmål, der kommer, sådan som vi mener, at spørgeren – som vi fortolker, at spørgeren – ønsker at få svar på, og så må spørgeren jo vende tilbage, hvis man er utilfreds med svaret. Det er en helt fast praksis, og det har vi tænkt os at fortsætte med.

Altså, jeg ved ikke, hvordan folketingsmedlemmerne ville stille sig, men jeg ved i hvert fald fra mig selv, at jeg ville da føle mig sådan – jeg ville da ikke have det særlig godt med, hvis der var en minister eller en ministers embedsmænd, der ringede og begyndte at udspørge mig om, hvad baggrunden var for mit spørgsmål. Altså, det ville jeg ikke bryde mig om. Altså, det må holde folketingsmedlemmer frit for at stille spørgsmål.

Så til den konkrete sag og Dan Lyngesagen. Altså, jeg vil blot gentage, Line: Vores eneste ønske, da vi kiggede på svaret, der skulle afgives, det var at åbne op for mere åbenhed omkring PET's arbejde. Og jeg vil sige, hvad jeg også sagde i mit første indlæg: Den mediemæssige omtale, der havde været i dagene forud for, at Søren Søndergaard stillede spørgsmålet, den omhandlede rockerkriminalitet, og derfor var vi helt overbeviste om – det er jo typisk sådan, at når folketingsmedlemmer stiller spørgsmål, så vedrører det sager, der er oppe at vende i pressen – derfor var vi overbeviste om, at det var dén påståede kontakt, der interesserede Søren Søndergaard, og så blev svaret afgivet. Og svaret var jo ikke særlig langt, så jeg vil godt tillade mig at læse det op; bare så vi har in mente, hvad det var, der rent faktisk blev skrevet.

Jeg svarede: I forbindelse med den senere tids presseomtale af et samarbejde mellem politiet og den tidligere rocker Dan Lynges er det bl.a. fremgået, at Dan Lynges har haft kontakt til politiet og videregivet en række oplysninger fra rockermiljøet. Politiets Efterretningstjeneste har i forskellige sammenhænge været involveret i den politimæssige indsats i forhold til rockerkriminaliteten. Chefen for Politiets Efterretningstjeneste har meddelt mig, at han har talt med nuværende og tidligere ansatte og søgt oplyst, om